

men jeg siger, at Staten ikke skal lede en Mand ind i en saadan Fristelse. Men dette er ikke den værste Side af Sagen, den værste Side er absolut den, at naar en Mand har overskredet Aldersgrænsen og bliver staaende i den Tid, han kan standse han Avancementet gennem hele Armeen i i Løbet af 3 Aar og 3 Maaned, og han vil i den Tid ganske sikkert komme til at slaas adskillige af sine Eftersmænd ihjel. Seg vil f. Ex. sætte, at det er en Oberst, der bliver staaende; han vil da i den Tid, hvori han endnu bliver i Armeen, slaas en Oberst, en Kapitain og en Premierlieutenant ihjel, og er det en General, vil han slaas en anden General ihjel, foruden en Oberst, en Kapitain og en Premierlieutenant. Det vil gaa til aldeles som ved et Korthus, den One slaar den Anden ihjel, og den Anden, som er bleven slaet ihjel, bliver saa ogsaa staaende og slaar da ihjel hele Rækken igjennem. Dette er virkelig absolut forfæstelig. Altsaa, skal man beholde Aldersgrænsen, maa man absolut komme bort fra at beholde disse 3 Aar og 3 Maaned. Seg er aldeles ikke blind for, at det er sket i den bedste Hensigt, men denne Hensigt er efter min Mening aldeles ikke svarende til Niemedet. Der var, da Hærsplanen forrige Gang, blev forhandlet, meget stærk Uenighed om, hvorvidt man skulde beholde Valgavancementet fra Lieutenant til Kapitain, og det gik igjennem, at hvert 3die Avancement skulde være et Valgavancement. Ja, det er ganske vist, at det kan være heldigt at have Valgavancement, men det er ikke heldigt, naar det bestemmes til hvert 3die eller, som her er foreslaaet, til hvert 5te Avancement. Det kan være Tilfældet, at der er fremragende og dygtige Mænd i Lieutenantsklassen, som skulle frem, og saa siger jeg, saa skulle de ogsaa frem gennem Valgavancement, og det saa hurtigt som muligt, men naar der ikke er fremragende Mænd tilstede, bør heller ikke Valgavancement finde Sted, thi naar der er en saa lille Forskel paa Dygtigheden hos de forskjellige Officerer, at man saa at sige maa lægge dem paa en Guldvægt for at udfinde, hvem der holder til den ene eller den anden Side, hvem der veier op, og hvem der veier ned, da er Valgavancement ikke paa rette Sted. Naar der nu i det foreliggende Lovudkast siges, at Valgavancement skal finde Sted ved hvert 5te i Stedet for ved hvert 3die Avancement, saa vilde jeg absolut foreslaa, at det blev forandret derhen, at Ministeriet forbeholdt sig et Valgavancement enten ved hvert 3die eller ved hvert andet Avancement, det er ligegyldigt, thi derved opnaaede man akkurat det Samme. Hvis der nemlig ikke er Nogen, som er saa fremragende dygtig, at han skal pousteres frem, ja Herregud, saa anvender man den almindelige Maade; men er der en Saadan, saa har Ministeriet det i sin Haand gennem dette Forbehold at hjælpe ham frem. Saaledes som det nu staar, og efter hvad der er ogsaa er optaget i det foreliggende Forslag, vil der uddanne sig en saa-

dan Skik, at hvert 5te Avancement ligesom hidtil hvert 3die skal være Valgavancement, og saa tager man slet ikke den, der staar for Tur, men tager nebe mellem de Andre En eller Anden, som man kunde synes var en lille Smule mere egnet til Avancement. Det er altsaa min absolute Mening, at Ministeriet vilde opnaa akkurat det Samme ved at forbeholde sig hvert 5te eller hvert 3die Avancement, hvad man nu vil, som Valgavancement. En anden Ting, der undrer mig, er, at det her i Lovforslaget er bestemt udtalt, at alt Avancement fra Kapitain til Oberstlieutenant i Fremtiden skal være Valgavancement. Seg maa gøre opmærksom paa, at efter Revisionsforslaget, som det foreligger, er en Oberstlieutenants Stilling i en væsentlig Grad forskjellig fra den nuværende Obersts, idet nemlig en stor Del af Administrationen og hele Jurisdiktionen her er gaet over fra Oberstlieutenant til Regimentschefen, og derfor bliver Oberstlieutenant efter dette væsentlig en taktisk Kommandør. Seg finder derfor, at der ikke er nogen Grund til at holde paa, at ethvert Avancement til Oberstlieutenant skal være Valgavancement; jeg synes snarere, at man der ligesaa vel som med Hensyn til Avancementet fra Lieutenant til Kapitain kan gaa over til at sige, at Ministeriet forbeholder sig et vist Antal Avancements til Valgavancements. Alt, hvad jeg her har omtalt, maa betragtes som Erfaringer, vi selv i de forløbne 5 Aar have gjort om Mangler, som det er, jeg vil ikke sige absolut, men dog i højeste Grad ønskeligt, maatte blive afhjulpne, og som ogsaa alle Befalingsmænd i Hæren længe efter skulle blive afhjulpne. I Særdeleshed vil jeg sige, at man længes efter, at Kadetterne maa blive forstærkede, saaledes som her er foreslaaet, baade i Lieutenants- og Underofficersklassen. Hvad i Særdeleshed den sidste Klasse angaar, da kan jeg specielt slutte mig til, hvad der herom er udtalt af den ærede sidste Taler. Hvad der i Særdeleshed har glædet mig, er, at Stabssergentsklassen foreslaas styrket, og det af to Grunde, for det Første, fordi Stabssergenterne ere nogle af Infanteriets bedste Befalingsmænd, det er Eliten af Underofficersklassen, og dernæst, fordi der stilles saa store Fordringer til Underofficererne i det Hele, medens der er saa liden Udflugt for dem til at vinde sig nogen anden selvstændig Stilling, og tillige fordi deres Lønningsforhold ere meget uheldige, saa at det er meget paaføjnelsesværdigt, at der kommer en lille Smule mere Avancementschance for dem. — Den Hovedanke, der kan fremsættes mod hele Ordningen, som det imidlertid ikke kan nytte at tale om, og som det heller ikke kan nytte at ville søge at afhjælpe, ligger i den korte Tjenestetid. Den kan ikke forandres, naar man vil beholde Principet om almindelig Bærnepligt og om hele Mandfæbets Uddannelse; der kan imidlertid i den Henseende gøres meget, ikke just hos os, men i Stolen og i Hjemmet.